

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 25. Joannes Rex sit Papæ Vasallus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Episcopi Gualterio Nemoroso, Supremo Sæcul. XIII.
Franciæ Cubiculario, parente geniti A. G. 1213.
erant.

§. XXV.

Joannes Rex fit Papæ Vasallus.

Joannes Rex Angliæ publica fama mo-
nitus, quam gravis sibi Rex Franciæ
immineret, terra marique vires collegit,
quibus irruentem exciperet. Sexagin-
ta millium virorum habebat exercitum,
disciplinæ militari aduetum, & classem
comparaverat, quæ navium numero
Gallicam superabat. Ecce vero, dum
bello instanti unice intentus est, Dubrim
appellunt Templarii duo, qui ejus con-
spectum subeuntes, *venimus*, inquit,
magne Rex, missi a Pandolpho, Subdia-
cono, ex Pontificis Romani Familia, qui
sermonem tecum conferere cupit, &
viam ostendere, qua Ecclesiæ reconciliari
potes. Rex, missis iisdem Templariis,
admitti Pandolphum protinus jussit, qui
Dubrim advectus, Joannem Regem af-
fatus est in hunc modum: *En! Rex*
Franciæ cum classè ad Sequanæ ostia, id
est, in Angliæ vestibulo, consistit, te
ejecto, Regnum tuum auctoritate Papæ
occupaturus. Cum eo adveniunt omnes
Episcopi, ceterique tam Clerici quam Lai-
ci, quos ex Anglia expulisti, sperant-
que, se, Regis illius præsidio, in Ecclesias
suas

Sæcul. XIII.
A.C. 1213.

suas & bona, te invito, restitui posse. Ceterum jactat hostis tuus, se ab omnibus propemodum Angliæ Proceribus Epistolas accepisse, quibus ei fidem & obsequium pollicentur. Salutis tuæ curam saltem in his angustiis suscipe. Deum juste tibi irascentem placa, Ecclesia rigidas hucusque cervices submitte; sicque Papa, quod tibi abstulit, Regnum restituet ().*

Ad hæc verba Rex Joannes vehementi dolore obrui, ac trepidare, cum nihil propius adesse quam perniciem suam cerneret. Toto jam quinquennio, fulmine Vaticano ictus, a Communione Fidelium exclusus erat, tot scelerum sibi conscius, ut de salute æterna tantum non desperaret. Aderat Rex Franciæ in Regnum irrupturus, ut eum ejiceret, & si prælio commisso fortunam experiri

(*) Ex hoc exemplo sicut ex aliis plurimis exploratum fit, Summos Pontifices, quando qualicumque potestate in temporalia Regum uti sunt, nequam ex principio certo, stabilito, & definito operatos fuisse. Nam hic profectus Innocentius III. in causa Joannis Regis Angliæ non Judicis sed Patris personam exhibet, nunc hortatur, nunc increpat, minatur, blanditur, ferit, parcat, pronunciat sententiam, retractat, denique nihil non agit, ut errantem ad viam salutis reducat.

rii statueret, timendum erat, ne ab O-Sæcul. XIII.
 ptimatibus Angliæ desereretur, aut vi. A. C. 1213.
 vus hostium manibus traderetur. Tan-
 dem, quod maxime angebat, Festum A-
 scensionis Domini imminebat, & formi-
 dabat Rex, ne vaticinium Petri Eremi-
 tæ de se impleretur. Erat is homo ex
 provincia Eboracensi, qui dono Prophe-
 tiæ præditus ferebatur, & anno superio-
 re millesimo ducentesimo duodecimo,
 publice auditoribus suis prædixerat,
 Joannem in Festo Ascensionis anno se-
 quente non amplius Regem futurum,
 sed Regnum transferendum esse in alium.
 Tum deductus ad Regem, id ipsum præ-
 senti affirmavit, temere subjiciens; *si*
mendacii convictus fuero, quod voles,
de me decernes. Rex coniectum in car-
 cerem custodiri iussit; at vaticinium, in
 provincias sparsum, a cœlo missum fuis-
 se omnes crediderunt.

Ergo Rex Joannes in desperationem
 actus, Pandolphi consiliis acquievit.
 Tum die decima tertia Maji anno mil-
 lesimo ducentesimo decimo tertio, nem-
 pe Feria II. ante Ascensionem Domini,
 cum eo ad colloquendum Dubri congre-
 ditur, quo complures Optimates & ma-
 gna populi frequentia confluerant. In-
 ter utrumque conventum, recipiendam
 esse pacem, cujus formulam Papa mise-
 rat, in hunc ferme modum, dicebat Rex:

Hist. Eccles. Tom. XIX. X *Pro-*

Saecul. XIII. *Promittimus, nos Papæ mandatis coram*
 A.C. 1213. *ejus Legato vel Nuncio in omnibus, qua*
lata in nos excommunicationis causæ
fuere, obsecuturos esse. Plenam pacem
Stephano Archiepiscopo Cantuariensi, &
quinque Episcopis Guilielmo Londinensi,
Eustachio Elisieni, Ægydio Herfordien-
si, Jocelino Bathoniensi, & Huberto
Lincolniensi, aliisque tam Clericis quam
Laicis, quorum interest, concedemus;
quod nisi servaverimus, jure Custodiæ,
Ecclesiis vacantibus, & jure nostro Pa-
tronatus privari volumus. Omnia abla-
ta eis restituemus, omnia damna resur-
ciamus, quem in finem, ut primum ali-
quis cum potestate nos absolvendi ad-
venerit, octies mille libras Sterlingorum
in restitutionis partem trademus. Si
quæ difficultas de alio quocunque capite
nascatur, id Pontificis arbitrio commit-
temus. Hæc promissa non nullorum Pro-
cerum juramento confirmata.

16. ep. 77.

Biduo exinde consumto, nempe die
 decima quinta Maji in Vigilia Ascensio-
 nis, Rex Joannes editis Literis autenti-
 cis professus est; quod pro remissione
 peccatorum suorum, liberrime, & Ba-
 ronibus Regni sui ad consilium adhibi-
 tis, Ecclesiæ Romanæ, Innocentio Papæ,
 ejusque Successoribus, donet Regna
 Angliæ & Hiberniæ, cum omni jure &
 facultate, quæ in posterum non alio ti-
 tulo,

tulo, quam ut Papæ Vasallus teneret, Sæcul. XIII.
 eique strictissimum præstaret Homagium. A. C. 1213.
 Quod in signum obsequii debiti, præter S. Petri Denarium, in singulos
 annos Papæ mille marcas Sterlingorum, nempe septingentas nomine Angliæ, &
 trecentas nomine Hiberniæ, pendere vellet. Quod etiam Successores sui hanc
 Donationem, nisi Jus ad Regnum perditum mallent, confirmaturi essent. In 16. ep. 78.
 fine Donationis, Archiepiscopi Dublinensis, Episcopi Norwicensis & septem
 aliorum Optimatum, tanquam testium, nomina apponuntur. Math. p. 199.
 Rex vero hanc Chartam Pandolpho, Romam deferendam, tradidit, atque illico, coram ipso
 & ceteris omnibus præsentibus, Papæ homagium, adjecto fidelitatis juramento,
 dixit. Pandolphus pecuniam, quam in argumentum submissionis dederat Rex,
 in pavementum projectam calcavit, frustra repugnante Archiepiscopo Dublinensi,
 cui hæc cæremonia non probabatur. Ceterum, cum Festum Ascensionis Domini præteriisset,
 nec aliud malum accidisset Regi Joanni, credit, Petri Eremitæ mendacium satis esse exploratum.
 Ergo miserum, e carcere tractum, & equorum caudis illigatum, raptari, tum unacum filio suo affigi patibulo jubet. Indignantibus multis,
 quod existimarent, veritatem vaticinii.

Sæcul. XIII. ab eventu satis fuisse comprobata, cum
 A. C. 1213. Joannes Regnum suum Romano Pontifici subiecisset.

§. XXVI.

Joannes Rex absolvitur.

His actis Pandolphus in Franciam navigat, cum literis & octies mille libris Sterlingorum, nempe aliqua parte illius pecuniæ, quæ restituebatur Præfatis; iisque suadet ut in Angliam trajicerent, reliquam partem accepturi. Ipse ad Regem Franciæ delatus, vehementer hortatur, ut a proposito Angliam arma inferendi desisteret, quod Regnum istud invadere non posset, quin Papam offenderet, postquam Rex Joannes Deo & Ecclesiæ satisfacere, & quæ Papa præcipiebat, exequi cœpisset. Cui Philippus Rex, acriter commotus, *jubente Papa, inquit, hoc bellum suscepi. Quis sumtus, quos in classem, in stipendiis militum, in comœtu feci, jamque sexaginta librarum millia excedant, mihi reddet?* Sexaginta millia librarum illa ætate triginta millia marcarum argenti exæquabant, quæ hodie decies centum millia librarum conficerent, si pretium unius marcæ in triginta quinque libris statuatur. Sine dubio autem in Angliam armatus petiisset Philippus Rex, nisi Comitibus Flandriæ, Vasalli sui, perfidia obstatis.

*Le Blanc.
 mon. p. 173.*